

Tisztelt Szépkorú Varsányiak! Kedves Egybegyűlteik!

Varsány Község Önkormányzatának képviselő testülete nevében tisztelettel köszöntöm Önöket. Kérem engedjék meg, hogy valamennyiünk nevében köszöntsem körünkben Balla Mihály urat, országgyűlési képviselőnket.

Gondolták volna, hogy Magyarországon minden ötödik ember időskorúnak számít, vagyis már betöltötte a hatvanadik életévet.

Ezért feladatunk és kötelességünk is egyben, hogy méltóságteljes öregkora, feladata, szerepe, helye legyen a társadalomban minden idősödő embernek. Ugyanakkor legfontosabb mégiscsak az emberi kapcsolatok erőssége, a kis közösségeink megtartó ereje.

A legfontosabb az ilyen kapcsolatok megléte, mint amit most ebben a pillanatban átélünk. Ez az erő annyira intenzív, amennyire az időseinkre mi magunk figyelni tudunk, hogy mennyi időt és törődést szánunk rájuk. Egy-egy közösséget is ez az erő tart össze, gyűjt egybe rendszeres időközönként. Tehát az, hogy ez a közösség létezik, működik, él, azt jelenti, hogy itt jelen van ez az erő.

Az Idősek Napja nem lehet soha csak egynapos ünnep!

Az idősek megbecsülését, a velük való törődést szívükből fakadó közkötelességünknek tartjuk életünk során. És minden minőségünkben: gyerekként, szülőként, nagyszülőként, szakemberként, és közemberként.

Kedves Szépkorú Varsányiak!

Köszönettel tartozunk Önöknek azért, hogy verítékükkel, könnyeikkel, szorgalmas munkájukkal, áldozattal a nehéz időkben megteremtették és biztosították nekünk, fiatalabbaknak, gyermekeiknek, unokáiknak, hogy tanulhassunk, dolgozhassunk, gyarapodhassunk, és nyomdokukba léphessünk.

Köszönjük, hogy küzdöttek értünk, hogy vállalták mindazt, amit a sors az Önök korosztályára mért. Az idősor egy nagyon fontos életszakasz, ajándék annak, aki meg tudja élni lényegét. Ez a lényeg pedig, hogy: az kerül előtérbe, ami számít, és ami igazán értékes, nem pedig a látszat! A szeretni-tudás, a türelem, a megértés művészetének birtokosai Önök, ezekhez szükségesek a személyes kapcsolatok, a közösségek.

Köszönjük mindazokat az értékeket, amelyeket Önök megőriztek és mindazt, amivel minket felvérteznek és gazdagítanak!

A köszöntő végén álljon itt egy szép vers, melyet valamennyiüknek jószívvel ajánlok:

Miniska Zsejke: Az örök fiatalság

Az idő...az idő csodákat művel,
Sebeket gyógyít, bánatot küld el,
Új hónapot, évet, évszakot hoz,
Szomorúságot vagy örömet okoz.

Az idő múlik, de kit zavar?
Miért ne múlhatna, ha akar?
Hisz mindig ragyog majd napsugár,
S Időtől függetlenül énekel a kismadár.

Múljon az idő, engem nem zavar,
Múljon csak, múljon, ha akar.
Az idő, mint egy drágakő,
Mint a boldogság, csak eljő.

Egyformán szép minden kor,
Mert mind az életről szól,
Mindegy, hogy idős vagy fiatal,
Csendes, vagy erős a zivatar.

Hisz a fiatalság el nem múlhat,
Ez egy örök igazság, mit mindenki tudhat.
A fiatalság minden embernek megmarad lélekben,
Csak több tapasztalata lesz az életben.

A lelki fiatalság nem a gyerekeké,
Hanem csak a jó embereké,
Hiába idős a boldog ember,
Ha rendelkezik ugyanannyi életkedvvel.

Átélték már sokféle rendszert, rengeteget,
Megismerték a különböző „embereket”.
Az idő csodálatos, az idő tapasztalat,
De lelkében az ember mindig fiatal marad.

Oly csodás mikor új életet adhat,
Mikor egy kis unokát kaphat,
Mindezt az idő teszi lehetővé,
De nem tehető mindenért felelőssé.

Példaképpen szolgálni az előző nemzedéknek,
Olyan embernek lenni, kire felnéznek,
Utát, célt, jövőt mutatni a gyerekeknek,
Komoly feladat ez az idős embereknek.

S hogy mekkora boldogság, idősnek lenni,
Célokat az életben megvalósítani,
Nem kell más, egy kis idő csak
Megmutatni az utat a fiataloknak.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!